

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 960/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

51/2010. (II. 17.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a panaszos¹ 2009. november 30-án előterjesztett **panaszát** a 2010. február 17-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a é s á t t e s z i

az ügyben hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Gyulai Városi Ügyészségre.

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre, ugyanakkor a beadvány alapján az annak elbírálására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv megállapítható.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2009. november 30-án adta postára panaszát, melyben egy 2009. szeptember 21-ei esettel kapcsolatban adta elő az alábbiakat.

Egy, a panaszban megnevezett vadász, vadőr a kérdéses napon a panaszos tanyájánál a közúton gépkocsival megállva rálőtt a panaszostól 4-5 méterre lévő macskára. A panaszos macskája megsérült, a panaszost megharapta, elszaladt, és csak másnap találtak rá.

Másnap a panaszos a Zsadányi Rendőrőrsön bejelentést tett, azonban tudomása szerint semmilyen intézkedést nem tettek az ügyben. Egy nappal később újra szólt, és közölték vele, hogy ha valóban az általa megjelölt vadőr fegyverével lőttek, azt ballisztikai vizsgálatok igazolni tudják. Újabb egy nappal később feljelentést kívánt

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

tenni, azonban előadását – kifejezett kérése ellenére – csak bejelentési jegyzőkönyvben rögzítették. A bejelentést nem követte intézkedés, helyszíni szemle sem.

2009. október 15-én a panaszos az ügyészségen tett feljelentést. Onnan azon kívül, hogy értesítették az illetékes ügyészségre történő áttételről, további iratot nem kapott.

A rendőrség sem rendelt el nyomozást a panaszbeadvány szerint.

Végül 2009. november 3-án tanúként hallgatták ki a rendőrségen, ahol azonban ismeretlen tettes ellen volt folyamatban eljárás, és nem is a panaszos által megjelölt bűncselekmények – foglalkozás körében elkövetett szándékos veszélyeztetés és közúti veszélyeztetés – miatt, hanem gerinces állat bántalmazásával elkövetett állatkínzás vétsége miatt. Mindkét észrevételét előadta, szerinte súlyosabb bűncselekmény valósult meg, és megnevezte a tettest, aki tehát nem ismeretlen.

A panaszos állítása szerint a rendőrség „eljárásával szándékosan akadályozza”, hogy az elkövetővel szemben folyjon az eljárás, valószínűleg azért, mert neki mint hivatásos vadásznak, vadőrnek, jó kapcsolatai vannak a rendőrséggel, és ezt hangoztatni is szokta.

A fentiek szerint a panaszos kérte a Testülettől, hogy intézkedjen annak érdekében, hogy a rendőrség a jogszabályok betartásával folytassa le a nyomozást. A panaszos leírja, hogy kérdéseket tett fel a büntetőeljárással kapcsolatban az érintett rendőrkapitányság vezetőjének, és hogy számon kérte újra, hogy nem az ügyészségi feljelentésében – a büntetőjogi minősítésről és az elkövető kilétéről – előadottak szerint folyik az eljárás.

A panaszos beadványához csatolta a hivatkozott feljelentést és tanúkihallgatási jegyzőkönyvet.

II.

1) A Testületnek, mivel a panasz egyértelműen büntetőeljárásra vonatkozik, elsősorban azt kellett vizsgálnia, hogy a reá irányadó törvényi szabályok szerint van-e hatásköre a kérdésben eljárni.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint az fordulhat a Testülethez, akinek az Rtv. „IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása... alapvető jogát sértette”. A Testület a felsorolt fejezetekben konkrétan felsorolt rendőrségi kötelezettségeken és jogosítványokon túl az Rtv. IV. fejezetében foglalt 11. § (1) bekezdésén keresztül – a „rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni” – vizsgálati körébe vonja a rendőri fellépésre vonatkozó, a megjelölt körön túli szabályokat is. Azonban a Testület töretlen

gyakorlata szerint ezt a kiterjesztést csak azon esetekre lehet alkalmazni, amelyre egyéb, speciális jogorvoslat nem áll rendelkezésre.

A Testületnek tehát a hatáskör kérdésénél azt kellett vizsgálnia, hogy a panaszolt körben a panaszos rendelkezésére áll-e olyan jogorvoslati lehetőség, amely a Testület hatáskörét kizárja.

A panasz kifejezetten hivatkozik a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvényre, amely IX. fejezetének IV. címe biztosítja a panaszjogot a nyomozás során. A panaszos az őt érintő határozattal szemben a 195. §-a, a nyomozó hatóság intézkedése, illetve annak elmulasztása miatt a 196. §-a, a feljelentés esetleges elutasítása esetén a 198. §-a alapján tud panasszal élni.

2) A fentiek szerint megállapítható, hogy a Testületnek az ügyészséghez telepített kontroll esetén hatásköre kizárt, ezért a panasz elutasításáról kellett dönten. Mivel azonban egyúttal megállapítható, hogy a kérdés a fentiek szerint ügyészségi hatáskörbe tartozik, és a rendelkezésre álló adatokból kiderül, hogy mely városi ügyészség illetékes az ügyben, a Testület – az elutasítás mellett – egyúttal döntött a panasz áttételéről.

3) A Testület a fentieken túl tájékoztató jelleggel jegyzi meg, hogy amennyiben hatáskörébe tartozott volna a kérdés, akkor is alkalmaznia kellett volna az Rtv. 93. § (1) bekezdésében foglalt szabály, miszerint „a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni”.

III.

A Testület állásfoglalása szerint az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint az ügy vizsgálatára nincs hatásköre, azonban a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv megállapítható, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2010. február 17.

Dr. Kaltenbach Jenő
elnök

Dr. Juhász Imre
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
előadó testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület